

Konklusion

Artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter skal fortolkes således, at der med henblik på at afgøre, om det er nødvendigt efterfølgende at foretage en vurdering af en plans eller et projekts virkninger på en berørt lokalitet, i screeningsfasen ikke er anledning til at tage foranstaltninger med henblik på at undgå eller reducere denne plans eller dette projekts skadelige virkninger på denne lokalitet i betragtning.

(¹) EUT C 277 af 21.8.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. april 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-441/17) (¹)

(Traktatbrud — miljø — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — artikel 6, stk. 1 og 3 — artikel 12, stk. 1 — direktiv 2009/147/EF — beskyttelse af vilde fugle — artikel 4 og 5 — Natura 2000-lokaliteten »Puszcza Białowieska« — ændring af skovforvaltningsplan — udvidelse af skovhugsten — planer eller projekter, der ikke er direkte nødvendige for lokalitetens forvaltning, men som kan påvirke lokaliteten væsentligt — vurdering af virkningerne på lokaliteten — skade på lokalitetens integritet — effektiv gennemførelse af bevaringsforanstaltninger — virkninger på de beskyttede arters yngle- og rasteområder)

(2018/C 200/26)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Hermes, H. Krämer, K. Herrmann og E. Kružíková)

Sagsøgt: Republikken Polen (ved miljøminister M.J. Szyszko samt ved B. Majczyna og D. Krawczyk, som befuldmægtigede, bistået af sagkyndig ekspert K. Tomaszewski)

Konklusion

1) Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser:

- i henhold til artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, som ændret ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, idet den har vedtaget et bilag til skovforvaltningsplanen for skovdistriktet Białowieża uden at have sikret sig, at dette bilag ikke ville skade integriteten af lokaliteten af fællesskabsbetydning og det særligt beskyttede område PLC200004 Puszcza Białowieska
- i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 92/43, som ændret ved direktiv 2013/17, og artikel 4, stk. 1 og 2, i Europa Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, som ændret ved direktiv 2013/17, idet den ikke har iværksat de nødvendige bevaringsforanstaltninger, som opfylder de økologiske behov for naturtyperne i bilag I til direktiv 92/43, som ændret ved direktiv 2013/17, for arter i bilag II til samme direktiv, for fuglearter, som er anført i bilag I til direktiv 2009/147, som ændret ved direktiv 2013/17, og for regelmæssigt tilbagevendende trækfuglearter, som ikke er anført i dette bilag, for hvilke lokaliteten af fællesskabsbetydning og det særligt beskyttede område PLC200004 Puszcza Białowieska er blevet udpeget
- i henhold til artikel 12, stk. 1, litra a) og d), i direktiv 92/43, som ændret ved direktiv 2013/17, idet den ikke har sikret en streng beskyttelse af de i bilag IV til dette direktiv anførte saproxylliske billearter *Buprestis splendens*, *Cucujus cinnaberinus*, *Phryganophilus ruficollis* og *Pytho kolwensis*, dvs. ikke har forbudt forsætligt drab på og forstyrrelse af disse billearter eller beskadigelse eller ødelæggelse af deres yngle- eller rasteområder i skovdistriktet Białowieża, og

- i henhold til artikel 5, litra b) og d), i direktiv 2009/147, som ændret ved direktiv 2013/17, idet den ikke har sikret beskyttelsen af fuglearter, der er omhandlet i dette direktivs artikel 1, navnlig spurveuglen (*Glaucidium passerinum*), perleuglen (*Aegolius funereus*), den hvidryggede flagspætte (*Dendrocopos leucotos*) og den tretåede spætte (*Picoides tridactylus*), dvs. ikke har sikret, at disse arter ikke dræbes eller forstyrres i yngletiden, og at deres reder og æg ikke forsætligt ødelægges, beskadiges eller fjernes i skovdistriktet Białowieża.

2) Republikken Polen betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 338 af 9.10.2017.

Appel iværksat den 15. februar 2018 af Red Bull GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 30. november 2017 i de forenede sager T-101/15 og T-102/15 — Red Bull GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-124/18 P)

(2018/C 200/27)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Red Bull GmbH (ved Rechtsanwalt A. Renck og abogada S. Petivlasova)

De andre parter i appellsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Optimum Mark sp. z o. o.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom af 30. november 2017 i de forenede sager T-101/15 og T-102/15 ophæves.
- Afgørelserne truffet den 2. december 2014 af Første Appellkammer ved EUIPO i sag R 2037/2013-1 og sag R 2036/2013-1 annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med sit første anbringende har appellanten gjort gældende, at Rettens fortolkning af varemærkeforordningens (¹) artikel 7, stk. 1, litra a), og artikel 4, i forbindelse med varemærker, der består af en farvekombination, tilsidesatte ligebehandlingsprincippet og proportionalitetsprincippet. Retten pålagde uberettiget et nyt og uforholdsmæssigt krav til den grafiske gengivelse af varemærkers farvekombination på grundlag af den urigtige forudsætning, at sådanne varemærker har en iboende mindre præcis karakter. For det første savner denne forudsætning ethvert retligt grundlag, den svarer ikke til nogen af de i lovgivningen fastsatte formål og bevirker en ulovlig og uforholdsmæssig forskelsbehandling af varemærker, der består af en farvekombination, i forhold til alle andre typer af varemærker, såsom farvemærker med kun én farve, ordmærker, figurmærker m.fl.. For det andet er det kriterium, der lægges til grund i den appellerede dom, i strid med selve karakteren af de farvekombinerede varemærker, idet disse, således som det klart blev anerkendt af Retten i dommen *Libertel* (²), ikke er rumligt afgrænset. Den appellerede dom begrænser således varemærker, der består af en farvekombination, til figur-, positions- eller mønstermærker i farver. For det tredje bevirker den appellerede dom potentielt, at mere end 85 % af de farvekombinerede varemærker af samme type som de anfægtede varemærker, der er registreret ved EUIPO, er ugyldige.